

Úvod do integrálního počtu

Vysvětlivky

In: Vojtěch Jarník (author): Úvod do integrálního počtu. (Czech). Praha: Jednota československých matematiků a fyziků, 1938. pp. 8–8.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/402392>

Terms of use:

© Jednota českých matematiků a fyziků

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

Vysvětlivky.

Knížka je rozdělena na pět kapitol, číslovaných římskými číslicemi. Jednotlivé kapitoly jsou rozděleny na odstavce, číslované arabskými číslicemi. Věty jsou číslovány jednotně (věta I až 68), s výjimkou vět A, B, C a A', B', C' na str. 22—23 a 24—25; to jsou speciální věty o „složených funkcích“, kterých se užívá jen na jednom místě (ve větě 61, 62, 64). Číslování vět slouží jen k jednoduššímu citování; kde tento důvod odpadá, nejsou věty číslovány (tak hlavně v kap. IV, odst. 3—8, v kap. V a v závěrečné „Poznámce“). Vzorce (1), (2), . . . jsou číslovány v každé kapitole zvláště, propočítané příklady mají zvláštní číslování v každém odstavci.

Knížka je myšlena jako pokračování knížky M. Kösslera „Úvod do počtu diferenciálního“ (Kruh, sv. 4, 1926); tuto knížku cituji slovem „Kössler“ a udáním stránky. Předpokládám ovšem, že čtenář ovládá látku, obsaženou v Kösslerově knížce. Přes to však opakuji v I. kap. některé věci z této knížky a připojuji k nim některé doplňky. Tato I. kap. má tedy charakter kapitoly přípravné; integrálním počtem se zabývají kap. II—V.

V celé knize mluvím jen o *reálných* číslech; slovo „číslo“ značí tedy vždy reálné číslo, slova „všechna čísla“ značí „všechna reálná čísla“ atd. Jedinou výjimku tvoří odst. 1 a 2 v kap. IV, které se netýkají integrálního počtu, nýbrž jsou věnovány některým pomůckám z algebry; v těchto dvou odstavcích (ale též *jen* v těchto dvou odst.) značí slovo „číslo“ obecně číslo komplexní a předpokládá-li se, že jde o číslo reálné, je tato okolnost vždy zvláště vytčena.

V souhlase s Kösslerovou knížkou (Kössler 16) užívám často slova „bod“ místo slova „reálné číslo“. Je-li $x \geq 0$, nazývám číslo x *nezáporným*; je-li $x \leq 0$, nazývám číslo x *nekladným*. Pro zlomky užívám leckdy pro úsporu místa dělítka místo zlomkové čáry; tak píší někdy $a : b$ místo $\frac{a}{b}$, nebo $(a + b) : (c + d)$ místo $\frac{a + b}{c + d}$; činím to však jen v nejjednodušších případech, kde tím netrpí přehlednost. Z téhož důvodu užíváme někdy šikmé zlomkové čáry, píší tedy a/b místo $\frac{a}{b}$. Jest ovšem $a + b/c =$
 $= a + \frac{b}{c}$, ale $(a + b)/c = \frac{a + b}{c}$ a pod.